

Kuchyňský rituál blues

Slávek Janoušek

R: No co to je, toto, no co to je, toto, no toto?

1. Už vás mám dost, už jste se zas poprali,
mám ty vaše tahanice v malíčku,
jsem nervózní, jak se, probůh, dělá bramborák?

R:

2. Ticho, sednout, přečtu vám, jak hledali
malý princ a letec v poušti vodičku,
bude kaše (nic jinýho neumím), srdnatě se stavím za sporák.

R:

R1: V kuchyni se lepím na rozlitéj džus,
a tak si hduřám svý večerní kuchyňský rituál blues.

3. Z kostek cukru vystavěná hranička
se v horkém cukru pomaloučku rozpouští,
a za chvíli jakoby tam nikdy nebyla.

R:

4. Asi se tam ještě přidá krupička,
jak je marné hledat studnu na poušti,
už jen nakrmit a přebalit, a bude idyla.

R:

R2: Za okny si letí, kam chce, hejno hus,
a já si zpívám svý večerní kuchyňský rituál blues.

*: Už zase řve, už zase brečí,
to žádné mámě není lhostejné, už jdu,
ach, ten mě štve, proč pořád ječí,
není mokrej? Krucifix - mokrej ne ...

5. Podělávka, ruce jako nevinnost,
už letíme omýt prcku do vany,
a teď napustit ještě horkou vodu na gatě.

R:

6. A von už zas, čuně, hryže z koše kost,
a koš byl přitom na WC tak dobře schovaný,
a hergot, kaše, krucinál, hrnečku, dost, proklatě.

R:

R3: Von už se zas vrhl na asparágus,
a tak si hduřám svý večerní kuchyňský rituál blues.

7. Hlavou jsem si málem rozbil výparník,
když chtěl jsem aspoň trošku kaše zachránit,
a dětičky: prásk! - z ledničky zas letí budíček.

R:

8. Původně tu snad měl bydlet trpaslík,
protože když jsem běžel protlak ze zdi vočistit,
přivřel jsem si mezi dvoje dveře malíček.

R:

R1: *: Už zase řve, už zase brečí,
to žádné mámě není lhostejné, už letím,
ach, ten mě štve, proč pořád ječí,
není mokrej? Krucifix - zase ne ...

9. Podělávka, ruce jako nevinnost,

ale už mám toho dost,
a malý princ řekl: teda,
ty nevíš, že nejkrásnější věci není přece vidět,
ne? No teda, to už bys' měl vědět,
a v poušti studna je, ale jen pro toho, kdo ji hledá,
víš, kdo ji hledá ...